

13 Δεκεμβρίου 2022

Νοημοσύνη: Έρευνα αποκαλύπτει πόσο έξυπνοι είναι οι αναποφάσιστοι

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Υγεία και ιατρικά θέματα](#)

Περνάτε ώρες μέχρι να αποφασίσετε τον καφέ που θα παραγγείλετε και τα δώρα που θα επιλέξετε; Σύμφωνα με τους επιστήμονες, η αναποφασιστικότητα αυτή αποκαλύπτει πολλά για την ευφύια αλλά και την παρορμητικότητά σας

Photo: Shutterstock

Κάθε φορά που έρχεστε αντιμέτωποι με ένα δίλημμα, ακόμα και το πιο απλό όπως τα ρούχα που θα φορέσετε το πρωί, αυτό μαρτυρά πολλά για την ευφυΐα σας. Σύμφωνα με ερευνητές από του Πανεπιστημίου της Δρέσδης στη Γερμανία, η αναποφασιστικότητα θεωρείται σημάδι υψηλής νοημοσύνης.

Η έρευνά τους, που δημοσιεύτηκε στο *Personality and Individual Differences*, αποτελούσε μια μετα-ανάλυση πέντε προηγούμενων μελετών. Σε αυτή τη μελέτη η επιστημονική ομάδα χρησιμοποίησε τις απόψεις 1300 ατόμων παρουσιάζοντας τους ορισμένα υποθετικά σενάρια.

Αρχικά, οι ερευνητές ζήτησαν από τους συμμετέχοντες να αξιολογήσουν ορισμένες δηλώσεις, με τις οποίες θα έπρεπε να συμφωνήσουν ή να διαφωνήσουν σε μια κλίμακα από το 1 (διαφωνώ απόλυτα) έως το 5 (συμφωνώ απόλυτα) όπως:

Οι σκέψεις μου είναι συχνά αντιφατικές

Συχνά νιώθω διχασμένος ανάμεσα σε δύο πλευρές ενός θέματος

Μερικές φορές, όταν σκέφτομαι ένα θέμα, αισθάνομαι ότι αμφιταλαντεύομαι από πλευρά σε πλευρά

Όσοι ήταν πιο αναποφάσιστοι είχαν την τάση να χρειάζονται περισσότερο χρόνο για να βρουν τις απαντήσεις τους.

Στο πρώτο υποθετικό σενάριο, οι συμμετέχοντες είχαν μόλις γνωρίσει ένα άτομο που πίστευαν ότι ήταν εξωστρεφές. Στη συνέχεια, θα μπορούσαν να του κάνουν μια από τις δύο ακόλουθες ερωτήσεις:

Σου αρέσει να περνάς χρόνο στο σπίτι μόνος/η;

Σου αρέσει να πηγαίνεις σε πάρτι;

Όσοι επέλεξαν τη δεύτερη ερώτηση θεωρήθηκε ότι παρουσίασαν σημάδια «προκατάληψης επιβεβαίωσης», επειδή έψαχναν μόνο για πληροφορίες που συμφωνούσαν με την υπόθεσή τους για τα χαρακτηριστικά ενός εξωστρεφή.

Όσοι όμως επέλεξαν την πρώτη ερώτηση, παρουσίασαν υψηλές τάσεις αμφιθυμίας, επειδή ήθελαν να αμφισβητήσουν την επίσημη αφήγηση και να ψάξουν βαθύτερα.

Στο επόμενο πείραμα, οι συμμετέχοντες πληροφορήθηκαν για έναν εργαζόμενο, τον κύριο Muller, ο οποίος επιθυμούσε την ανανέωση της σύμβασής του. Τους ζητήθηκε να διαβάσουν τις αναφορές και να σχηματίσουν μια εικόνα σχετικά με το τι είδους υπάλληλος ήταν.

Στη συνέχεια, διάβασαν ορισμένες δηλώσεις για τον εργαζόμενο από ειδικούς του εργασιακού κλάδου, με μερικές τέτοιες δηλώσεις να μη συμφωνούν με αυτές των συμμετεχόντων. Στο τέλος, τους ζητήθηκε να αξιολογήσουν την αξιοπιστία και τη σημασία της κάθε δήλωσης.

Συμπερασματικά, οι αναποφάσιστοι είχαν την τάση να απορρίπτουν τις απόψεις που διαφωνούσαν με την κρίση τους, ενώ αντίθετα, οι αμφίθυμοι είχαν την τάση να δίνουν μεγαλύτερη βαρύτητα στις απόψεις που διαφωνούσαν με την άποψή τους.

Σύμφωνα με τους ερευνητές, αυτό αποδεικνύει ότι οι τελευταίοι είναι και λιγότερο επιρρεπείς στην προκατάληψη της επιβεβαίωσης, επειδή είναι πιο πρόθυμοι να εξετάσουν όλα τα στοιχεία προτού καταλήξουν σε μια άποψη. Αυτό πρακτικά

σημαίνει ότι αναλύουν ορθολογικά όλα τα στοιχεία και δεν υπεραπλουστεύουν τη σκέψη τους.

Η ανάλυση ανέδειξε επίσης ότι τα άτομα με μεγαλύτερη αμφιθυμία είναι λιγότερο επιρρεπή στην προκατάληψη της αντιστοιχίας, δηλαδή στην τάση να αγνοούν το πλαίσιο της συμπεριφοράς κάποιου και αντ' αυτού να αποδίδουν τις όποιες αποτυχίες και επιτυχίες απευθείας στο ίδιο το άτομο.

Ένα καλό παράδειγμα είναι μια κατάσταση όπου κάποιος γλιστράει. Οι άνθρωποι με προκατάληψη αντιστοιχίας μπορεί να υποθέσουν ότι αυτό συμβαίνει επειδή το άτομο είναι αδέξιο, ενώ αντίθετα όσοι εξετάζουν όλες τις πλευρές, θα εξετάσουν και το πλαίσιο, όπως για παράδειγμα την ολισθηρότητα του εδάφους.

Καταληκτικά όμως, οι επιστήμονες προειδοποιούν να μην εγκλωβιζόμαστε στην αναποφασιστικότητα. Μπορούμε να το πετύχουμε, εάν περιορίσουμε το χρόνο σκέψης και αναζητήσουμε συγκεντρωτικά τις πληροφορίες.

Πηγή: ygeiamou.gr